

ΕΤΟΣ 67ον

27 Ὀκτωβρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 43 (3465)

Η «ΑΓΙΑ» ΚΑΥΧΗΣΗ

Ἡ παραχάραξη νομισμάτων δέν εἶναι μιά καινούργια «τέχνη». Προφανῶς ὑπάρχει ἀπό τότε πού πρωτοβγήκαν τά νομίσματα καί ἔχει σκοπό τό παράνομο κέρδος. Δυστυχῶς, τέτοιες «παραχαράξεις» ἐπιχείρησαν ἀπό πολύ νωρίς «ἐργάται δόλιοι» (Β΄ Κορ. 11,13) στόν ἀγρό τῆς Ἐκκλησίας μέ σκοπό τήν ἐξαπάτηση τῶν πιστῶν, γιά νά ικανοποιήσουν προσωπικά πάθη καί φιλοδοξίες. Ἔτσι ἐμφανίστηκαν «ψευδόχριστοι», «ψευδάδελφοί», «ψευδοπροφῆτες» καί «ψευδαπόστολοι». Καί «αὐτό δέν εἶναι περίεργο», λῆει ψύχραιμα ὁ ἀπόστολος Παῦλος λίγο πρὶν ἀπό τό σημερινό ἀνάγνωσμα· διότι «ὁ ἴδιος ὁ σατανᾶς μετασχηματίζεται σέ ἄγγελο φωτός· δέν πρέπει λοιπόν νά μᾶς ἐκπλήττει ὅτι καί οἱ ὑπηρέτες του μετασχηματίζονται σέ διακόνους δικαιοσύνης».

Θλίψεις καί ἀποκαλύψεις

Γιά νά προστατεύσει ὁ Ἀπόστολος τοὺς χριστιανούς τῆς Κορίνθου ἀπό τέτοιους προβατόσχημους ῥύκους, τοὺς ὁποίους –πρὸς μεγάλη του πικρία– εὐχαρίστως ἐκεῖνοι τοὺς δέχονταν, ἀναγκάζεται νά κάνει κάτι πού ἀπεχθάνεται τόσο πολύ, ὥστε νά τό θεωρεῖ ἀφροσύνη: Ἀναγκάζεται νά καυχηθεῖ. Ἀφοῦ, λοιπόν, στό προηγούμενο τμήμα τῆς ἐπιστολῆς του καυχῆθηκε γιά τά παθήματα, πού ὑπέφερε γιά τή δόξα τοῦ Χριστοῦ, κλίνει τήν περιγραφή τῶν κακουχιῶν του ἀναφερόμενος στόν διωγμό του στή Δαμασκό. «Νά, τά γνωρίσματα τῆς ἀποστολικῆς ψυχῆς», θαυμάζει ὁ ἅγιος Ἰωάννης· «τό νά πάσχει τόσα καί νά μὴν κλονίζεται καθόλου, νά μὴν ὑποχωρεῖ στοὺς κινδύνους, οὔτε νά λιποτακτεῖ. Νά, πῶς ὑφαίνεται τό Εὐαγγέλιο».

Τώρα ὁμως κρίνει ὅτι ἦρθε ἡ στιγμή νά μᾶς μιλήσει καί γιά μιά «χρυσή κλωστή», γιά μιά ἀποκαλυπτική ἐμπειρία πού ἔζησε πρὶν ἀπό δεκατέσσερα χρόνια. Τόση εἶναι ἡ μετριοφροσύνη καί ἡ ταπείνωσή του, πού γιά τόσα χρόνια κρατοῦσε μυστικό ἓνα τέτοιο γεγονός. Ἀλλὰ τό ὅτι τόν ἀμφισβητοῦσαν ὡς Ἀπόστολο καί ἐμπιστεύονταν περισσότερο τοὺς ψευδαποστόλους ὀδήγη-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Κορ. ια' 31-ιβ' 9)

«Ἡ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται»

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῶ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηῶν πόλιν πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὄπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῶ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν· ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν, ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ μή τις εἰς ἐμὲ λογισθῆται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψι τῇ σαρκί, ἄγγελος σατᾶν, ἵνα με κολαφίσῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρεῖς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῆ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἶρηκέ μοι· ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἥδιστα οὐκ μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

σε πλῆρον τὴν κατάστασι στοῦ ἀπροχώρητο. Εἶναι σάν νά τοὺς λῆει: «Μέ ἀναγκάζετε νά σᾶς ἀποκαλύψω ὅτι τότε θέλησε ὁ Κύριος νά μέ φιλοξενήσει γιά λίγο στοὺς οὐράνιους νυμφῶνες του· καί πῶς θά ἦταν δυνατόν ἐγώ νά μή φιλοξενῶ τόν ἀληθινό Χριστό στήν καρδιά μου καί στοῦ κήρυγμά μου; Ἄν δέν εἶμαι εὐπρόσδεκτος ἀπό σᾶς, μέ ἔκανε εὐπρόσδεκτο Ἐκεῖνος. Ὡστόσο, ἔστω κι ἂν ξέρω πλῆρον πόσο ἀπεριγράπτη εἶναι ἡ ἡδονή τοῦ παραδείσου, θέλω νά εἶμαι στή γῆ γιά σᾶς· “τό ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκί ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς” (Φιλ. 1,24)».

Ἀγάπη καί ταπείνωσι

Τό μεγαλεῖο τῆς ἀγάπης καί τῆς ταπείνωσις τοῦ Παύλου δέν μπορεῖ ἐδῶ νά κρυφτεῖ. Αὐτές οἱ ἀρετές τόν ἀνέβασαν τόσο νωρίς σέ τόσο μεγάλη δόξα, ὥστε νά ἐκφράζει τὴν ἐκπληξή του καί ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μέ τά λόγια: « Ἄν ἀπό τά πρῶτα βήματα τῆς χριστιανικῆς του πορείας ἦταν τέτοιος ὁ Παῦλος, ὥστε νά ἀξιωθεῖ τέτοιων ἀποκαλύψεων, τότε, δηλαδή, πού ἀκόμα δέν εἶχε πετύχει τά μεγάλα κατορθώματα, φαντάσου πόσο μεγάλος ἐγινε μετὰ ἀπό δεκατέσσερα χρόνια». Ὁ ἱερός Πατήρ ἀναφέρει μέ σεμνότητα –λέγοντας «ἐγώ τουλάχιστον ἔτσι νομίζω»– καί ἓνα λόγο, γιά τόν ὁποῖο τόν ἄρπα-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὁ Θεός καί Πατέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι εὐλογητός αἰωνίως, ξέρει ὅτι δέν ψεύδομαι. Εἰς τὴν Δαμασκὸν ὁ ἐθνάρχης τοῦ βασιλέως Ἀρέτα ἐφρουροῦσε τὴν πόλιν τῆς Δαμασκοῦ, ἐπειδὴ ἤθελε νά μέ πιάσῃ, ἀλλά μέ κατέβασαν ἀπὸ ἓνα παράθυρο μέσα σέ καλάθι, ἀπὸ τὸ τεῖχος, καί ξέφυγα ἀπὸ τὰ χέρια του. Τό νά καυχῶμαι λοιπόν δέν εἶναι συμφέρον μου, ἀλλά θά ἔλθω εἰς ὀπτασίας καί ἀποκαλύψω τὸν Κύριον. Ξέρω ἓνα ἄνθρωπον χριστιανόν ὁ ὁποῖος πρό δεκατεσσάρων ἐτῶν – εἶτε μέ τό σῶμα, δέν ξέρω εἶτε ἐκτός τοῦ σώματος, δέν ξέρω, ὁ Θεός ξέρει – ἀρπάχθηκε ἕως τόν τρίτον οὐρανόν. Καί ξέρω ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος – εἶτε μέ τό σῶμα εἶτε ἐκτός τοῦ σώματος δέν ξέρω, ὁ Θεός ξέρει – ἀρπάχθηκε εἰς τόν παράδεισον καί ἄκουσε ἀνέκφραστα λόγια τά ὅποια δέν ἐπιτρέπεται νά ἐπαναλάβῃ ἄνθρωπος. Δι' ἓνα τέτοιον ἄνθρωπον θά καυχηθῶ, διὰ τόν ἑαυτόν μου ὅμως δέν θά καυχηθῶ, παρά μόνον διὰ τās ἀδυναμίας μου. Ἀλλά καί ἐάν θελήσω νά καυχηθῶ, δέν θά εἶμαι ἀνόπτος, διότι θά πῶ τὴν ἀλήθειαν, τό ἀποφεύγω ὅμως μήπως μέ θεωρήσῃ κανεῖς ἀνώτερον ἀπὸ ὅ,τι βλέπει σ' ἐμέ ἢ ἀκούει ἀπὸ ἐμέ. Καί διὰ νά μή ὑπερφηανεύωμαι διὰ τās πολλὰς ἀποκαλύψεις, μοῦ ἐδόθηκε ἓνα ἀγκάθι εἰς τό σῶμα, ἕνας ἄγγελος τοῦ Σατανᾶ, διὰ νά μέ ραπίζῃ, διὰ νά μή ὑπερφηανεύωμαι. Τρεῖς φορές παρεκάλεσα τόν Κύριον γι' αὐτό, διὰ νά φύγῃ ἀπὸ ἐμέ. Καί μοῦ εἶπε, «Σοῦ εἶναι ἀρκετὴ ἡ χάρις μου, διότι ἡ δύναμις μου φανερώνεται τελεία ἐκεῖ πού ὑπάρχει ἀδυναμία». Πολύ εὐχαρίστως λοιπόν θά καυχηθῶ μᾶλλον διὰ τās ἀδυναμίας μου, διὰ νά κατασκηνώσῃ εἰς ἐμέ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ξε ὁ Χριστός τόν Παῦλον καί τόν ἀνέβασε κοντά του: «Γιὰ νά μή φανεῖ», ἴδεια, «ὅτι ὁ Παῦλος ἔχει κάτι λιγότερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους Ἀποστόλους· ἐπειδὴ ἐκεῖνοι εἶδαν καί συναναστράφηκαν τόν Χριστό, ἐνῶ ἐκεῖνος καθόλου». Τόν εἶδε, λοιπόν, καί ὁ Παῦλος· καί μάλιστα σέ ἀπείρως μεγαλύτερη δόξα, ἀπὸ ὅσο οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι ἐπὶ τῆς γῆς.

Μετά ἀπὸ αὐτά, δικαιολογημένα ὁ θεόπτης Παῦλος ἴδεια: « Ἄν τώρα θελήσω νά καυχηθῶ, δέν θά εἶμαι ἄφρονος, γιατί θά πῶ ἀλήθεια. Ἀλλὰ ἀποφεύγω, γιὰ νά μή σχηματίσει κανεῖς γιά μένα ἰδέα παραπάνω ἀπὸ αὐτό πού βλέπει σέ μένα ἢ ἀκούει ἀπὸ μένα». Ὁ σύγχρονος γέροντας Ἐφραῖμ ὁ Κατουνακιώτης εἶπε: «Ἀλίμονο στόν καλόγερο πού τοῦ βγήκε ὄνομα μεγαλύτερο ἀπὸ τὴν ἀξία του». Τόν πρωτοκορυφαῖο Ἀπόστολο, ὅσο καί νά τόν δοξάσει κανεῖς, πάντα θά πεῖ λιγότερα ἀπὸ τὴν ἀξία του, ἀφοῦ ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ ὅτι ἔζησε «ὑπερβολὴ ἀποκαλύψεων». Συγχρόνως, ὅμως, ἔχοντας ἐπίγνωση τοῦ θανάσιμου κινδύνου τῆς ἐπάρσεως ἀναγνωρίζει τόν εὐεργετικό ρόλο τοῦ σκόλοπα πού τοῦ δόθηκε ἀπὸ τόν Θεό, γιὰ νά μὴν ὑπερφηανεύεται.

27 Ὀκτωβρίου 2019: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΛΟΥΚΑ

Νέστορος μάρτυρος († 306). Πρόκλης συζύγου τοῦ Πιλάτου.

Ἦχος: β΄ – Ἑωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. ια΄ 31 - ιβ΄ 9 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ν΄ 41-56.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 3 Νοεμβρίου, Ε΄ Λουκά.

Ἀπόστολος: Γαλ. α΄ 11-19 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ις΄ 19-31.

Ἡ παιδαγωγία τῆς δοκιμασίας

Αὐτός ὁ «σκόλοπας», αὐτό τό ἀγκάθι στήν ὑπαρξή του, κατ' ἄλλους ἦταν κάποια σωματική ἀρρώστια· κατ' ἄλλους ὄμως, καί σ' αὐτούς ἀνήκει καί ὁ Χρυσόστομος, ἐπρόκειτο γιά τά πρόσωπα πού, ἐνεργώντας τό θέλημα τοῦ σατανᾶ, δίωκαν καί πλήγωναν πολύ τόν Ἀπόστολο. Ἀπό αὐτές τίς δοκιμασίες τρεῖς φορές ζήτησε ὁ Παῦλος νά τόν ἀπαηλάξει ὁ Θεός. Δέν ἀπαγορεύεται, ἐπομένως, νά ζητᾶμε τήν ἀπαηλαγή μας ἀπό κάποιον «σκόλοπα»· καί ὁ Χριστός ὡς ἄνθρωπος ζήτησε «νά παρέλθει τό ποτήριον» τοῦ Πάθους, ἀλλήλα ἀμέσως ὑπετάγη στήν εὐδοκία καί στό θέλημα τοῦ Πατρός. Καί ὁ Ἀπόστολος μετά τήν ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου «ἡ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται», ὑποτάσσεται μέ ἀπόλυτη ταπείνωση στό θεῖο θέλημα· καί μέ πολύ μεγάλη εὐχαρίστηση («ἡδιστα») καυχιέται γιά τίς καταστάσεις ἀδυναμίας, στίς ὁποῖες λόγῳ τῶν δοκιμασιῶν περιέρχεται, γιά νά κατοικήσουν μέσα του ἡ ἀλήθεια καί ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ.

Νά, ἡ ἀπάντησιν στό ἐρώτημα: «Τί εἶναι αὐτό, πού κάνει τόν ἄνθρωπο νά κάνει τήν κριτική του ἰκανότητα καί νά γοητεύεται ἀπό τά παραπλανητικά κηρύγματα τῶν ἀνά τοὺς αἰῶνες ψευδαποστόλων καί ψευδοπροφητῶν;» Ἐκεῖνο πού τυφλώνει τόν ἄνθρωπο εἶναι ὁ ἐγωισμός· ἡ ἔπαρση καί τοῦ μυαλοῦ καί τῆς σάρκα. Αὐτός ὁ διπλός ἐγωισμός, τοῦ παραλύει τήν κρίση καί τή φρόνησιν· καί τόν κάνει ἔρμαιο στίς πιό ἀηλόκοτες καί ὀλεθριες διδασκαλίαι, πού τοῦ “σερβίρονται” σάν ἡ μοναδική ἀλήθεια καί ἡ μοναδική σωτηρία.

Ἄρχιμ. Β. Α.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὄρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπεριοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξιν, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr